

ת"פ 5451/07/15 - מע"מ ת"א 3 נגד טופ פרוייקטים א.א. בע"מ, ארז קזיוף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5451-07-15 מע"מ ת"א 3 נ' טופ פרוייקטים
א.א. בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מע"מ ת"א 3
נגד
הנאשמים 1. טופ פרוייקטים א.א. בע"מ
2. ארז קזיוף

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנא אבו עיסא

עו"ד תמר הלבטל

ב"כ הנאשם עו"ד יובל קינן

הנאשם

גזר דין

1. בת"פ 5451-07-15 הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתו של הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") מיום 21.2.18, ולאור עמדת נציג הכנ"ר בדיון ביום 15.2.18, במפורט בכתב האישום המתוקן: ביצוע 25 עבירות של הגשת דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר על פי סעיף 117(א)(3) חוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1976 (להלן: "**החוק**"), וביצוע עבירה של הוצאת חשבוניות מס מבלי לשלם במועד את המס הגלום בהן, על פי סעיף 117(א)(14) לחוק.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") עסקה בתקופה הרלבנטית במתן שירותי כוח אדם, והנאשם היה בעליה ומנהלה. ביקורת שנערכה על ידי המאשימה העלתה כי בשנים 2013 ו- 2014, הוציאו הנאשמים חשבוניות מס על שם הנאשמת אך לא שילמו את המס הגלום בהן. הנאשמים אף הגישו דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות לרשות המסים על שמה של הנאשמת, בכך שלא דיווחו על העסקאות המפורטות בחשבוניות אלה, בלא הסבר סביר. כמפורט בנספח א' לכתב האישום המתוקן, סכום מס העסקאות אשר לא דווח ולא שולם הוא בסך 37,645 ₪.

3. בנוסף, בין השנים 2012-2014, הגישו הנאשמים דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות, בלא הסבר סביר, על שם הנאשמת, כך שניכו בדיווחיה מס תשומות ללא מסמכים, בסכום הגבוה מהסכום מס התשומות הרשום בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת. כמפורט בנספח ב' לכתב האישום סכום מס התשומות אשר דווח ונוכה שלא כדין הוא בסך 320,150 ₪.

4. בת"פ 5636-07-15 הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתו של הנאשם מיום 12.4.18 ולאור עמדת נציג הכנ"ר באותו מועד, במפורט בכתב האישום: ביצוע שתי עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד, לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשס"א 1961 (להלן - "הפקודה"), וחמש עבירות של אי העברת ניכויים, לפי סעיף 219 לפקודה.

5. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת עסקה בתקופה הרלבנטית בהשמת עובדים, והנאשם היה מנהלה הפעיל. הנאשמים ללא סיבה מספקת לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של הנאשמת לשנים 2012-2013. על פי דיווחה של הנאשמת למע"מ, מחזורה העסקי של הנאשמת בשנת 2012 עמד על סך של 6,658,479 ₪, ובשנת 2013 - 2,690,035 ₪. בנוסף, בחודשים מרץ ועד אוגוסט 2014 ניכו הנאשמים מס הכנסה ממשכורות ששולמו לעובדים ומתשלומי קבלני משנה, אך ללא הצדק סביר, לא שילמו במועד לפקיד השומה את הסכומים שניכו בסך כולל של 28,998 ₪.

הסדר הטיעון

6. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בת"פ 5451-07-15 לפיו הוסכם כי המאשימה תעתור לכך שיושת על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל וכן עונש מאסר מותנה, קנס והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט, וב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו. בעת הצגת הסדר הטיעון הובהר לנאשם כי ההסדר אינו מחייב את בית המשפט.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה בת"פ 5451-07-15

7. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע של העבירות, 25 במספר, על פני 3 שנים, וכן לנזק הממשי אשר נגרם לקופת המדינה מביצוע, בסך כולל של 357,795 ₪. במסגרת זו הפנתה לכך שבשנת 2013 דרשו וניכו הנאשמים בדיווחיה של הנאשמת מס תשומות בגובה של פי 3 מגובה מס התשומות הקיים בספרי הנאשמת. לצד זאת ציינה כי על פי הביקורת שנערכה, וכמפורט בנספח ב' לכתב האישום, בחלק מתקופות הדיווח דיווחו הנאשמים בדיווחי הנאשמת לרשות המסים על מס תשומות נמוך מזה הקיים בספרים. עוד הוסיפה כי מאז החקירה לא ניסה הנאשם להוכיח כי מס התשומות המפורט בכתב האישום נוכה על סמך מסמכים כדין. כן ציינה כי גם לאחר שהוגשו דוחות מתקנים על-ידי רואה חשבון חיצוני, דוחות אלה לא שולמו.

8. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמים. כן טענה כי העבירות בביצוע הורשעו הנאשמים קשות לגילוי וקלות לביצוע, וכי הכלל הוא כי בעת גזירת הדין מקבל האינטרס הציבורי שבהרתעה, ובכלל אף הרתעת הרבים, בכורה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין כלל

העבירות כאירוע הוא בין 4 ל-9 חודשי מאסר. לטעמה אין להסתפק במקרה זה בעונש לריצוי בעבודות שירות אלא בעונש של מאסר של ממש, מאחורי סורג וברית, למשך 6 חודשים. לצד זאת עתרה כי יושת עונש של קנס בשיעור 5%-10 מסכום המחדל, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. ב"כ המאשימה ציינה את חשיבות הסרת המחדלים לעניין העונש בסוג זה של עבירות, והפנתה לכך שלא נעשה כל מאמץ מצד הנאשם להסירם. בהקשר זה התייחסה לטענות הסנגור בדבר קיומם של החזרי מס המגיעים לנאשמת בשל מקדמות ששולמו למס הכנסה, ואשר חלקם אף עוכב לטענתו שלא כחוק, וכי סכומים אלה מכסים את סכום המחדל מושא תיק זה. ב"כ המאשימה טענה כי איננה מוצאת קשר בין הדברים, וכי למיטב ידיעתה המדובר בהחזרים מעוכבים ויתכן ואף אמורים להתקזז אל מול חוב אחרים של הנאשמת.

9. באשר לטענה אפשרית של הסנגור שעניינה אכיפה בררנית, בהתבסס על כך שלא הוגש כתב אישום כנגד רואה החשבון של הנאשמת, טענה שמנהל החשבונות הוא חיצוני ואינו מחויב במס, וכי הנהנה מהכספים המפורטים בכתב האישום הוא הנאשם. לטענתה אחריותו של הנאשם לביצוע העבירות לא הייתה פוחתת גם מקום בו היה מוגש כתב אישום כנגד רואה החשבון, ובנסיבות אלה אין לעניין משמעות.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם בת"פ 5451-07-15

10. ב"כ הנאשם טען כי המתחם עליו הסכימו הצדדים הוא בין 0 ל-6 חודשי מאסר, אשר תואם לעמדתו את הענישה הנוהגת בעבירות ובסכומים דומים, תוך שהפנה לפסיקה. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, הפנה לכך שעל אף חשיבות אחידות הענישה, הענישה היא לעולם אינדיוידואלית אף לאחר תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

11. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שטען לאשמתו של מנהל החשבונות של הנאשמת והפנה להודעתו בחקירה אשר הוגשה בהסכמת הצדדים (נ/4). לטענתו מנ/4 עולה כי מנהל החשבונות נהג לקבל את החומר מהנאשם, לערוך את דוחות הנאשמת ולהגישם, כשבשלב ראשון קיבל נתונים טלפונית ורק בשלב שני קיבל את החומר. לטענתו, מאחר ומנהל החשבונות היה אמון לצד הכנת הדוחות, גם על הכנת ספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת, ידע על ביצוען של העבירות, לאור העדר התאמה בין ספרי הנהלת החשבונות לדיווחים. לטענתו, מנהל החשבונות יכול היה למנוע ביצוען של העבירות אך לא עשה כן. לשיטתו, בנסיבות אלה, מנהל החשבונות הוא בגדר המבצע העיקרי של העבירות. עוד הוסיף כי האינטרס הכספי אינו חזות הכל, כי ניתן וראוי היה להעמיד את מנהל החשבונות לדין, והעובדה שלא כך נעשה, היא נסיבה לקולא לעניין העונש אשר יושת על הנאשם.

12. עוד באשר לנסיבות ביצוע העבירות טען כי בניגוד לנטען על ידי המאשימה, אין המדובר במקרה זה בעבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי משום שלא הוסתר מידע בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת. כן ציין כי על פי הדוח השנתי של הנאשמת לשנת 2012 אשר הוגש בשנת 2013, אך לא התקבל, והוגש בשנת 2018 (נ/5), בביאור 1.ג. מצוין כי קיימת אי התאמה בעסקאות הנאשמת. לדבריו לאור אי התאמה כבר בשנת 2012, לא יכולה להתקבל טענה מצד מנהל החשבונות לפיה לא ידע על הפערים ואין להתייחס בסלחנות להתנהלותו אותה פירט בנ/4 בשנים 2013-2014.

13. בנוסף, וכשיקול לקולא, הפנה ב"כ הנאשם לתיקון המשמעותי בכתב האישום במסגרת ההסדר, כך שחלף ביצוע עבירות בסכום של מעל ל- 800,000 ₪ ובהתאם לתיקון כתב האישום הורשע הנאשם בסופו של יום בביצוע עבירות בסך של 357,795 ₪.

14. באשר להסרת המחדל טען כי הסרת המחדל איננה חזות הכל. בהקשר זה ציין כי בשנת 2014 נקלעה הנאשמת לקשיים וקרסה לאחר שפעלה מאז שנת 2003. מאז שנת 2014 נמצאת הנאשמת בפירוק והנאשם ואשתו פושטי רגל. לטענתו, בנסיבות אלה, כל פעולה בעלת משמעות משפטית או כספית איננה יכולה להתבצע על ידי הנאשם. עוד טען כי על פי הדוח השנתי של הנאשמת לשנת 2014 (נ/2) ביחד עם נ/1 (מצב חשבון משע"מ מיום 9.1.18) ו- נ/3 (מצב חשבון משע"מ מיום 29.6.15), ברשות המסים הצטבר עודף בסך של כ- 400,000 ₪ בין השנים 2010-2012 לזכות הנאשמת, אשר עוכב. ב"כ הנאשם הסכים עם כך שלא ניתן להתייחס לעודף זה כהסרת מחדל. יחד עם זאת טען כי יש להביא נתון זה בחשבון בעת שקילת הנסיבות ביחס להסרת המחדל.

15. ב"כ הנאשם קבל על עמדת המאשימה לפיה הנאשם לא עשה דבר לשם הסרת המחדל. לטענתו, הנאשם הוא זה אשר פעל על מנת שימונה בעל תפקיד חוקי ומתאים לנאשמת, על מנת שיבוצעו הפעולות הדרושות מול רשות המסים כדי שבסופו של יום יהיה החזר כספי לנאשמת. עוד הוסיף כי באמצעות מיטיבים של הנאשם (מאחר וקופת הנאשמת ריקה) נשכרו שירותיו של רואה חשבון על מנת לפעול בהקשר זה. בנוסף ציין כי קיומה של הזכות ברשות המסים מלמד על כך שהנאשם לא גרף כספים לכיסו במסגרת ביצוע העבירות ואף קבל על כך שהחזרים לשנים 2009-2010 אשר הגיעו לנאשמת עוכבו מעבר ל- 180 יום. לטענתו, לו היו מוחזרים בשנים הרלבנטיות על פי חוק, היו משולמים על חשבון החובות למע"מ.

16. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נשוי ואב לשלושה ילדים, שאחת מהם קטינה בת 7. כן פירט כי הנאשם ורעייתו משלמים כל אחד סך של 1,000 ₪ לחודש לאחר שהוכרזו פושטי רגל, המשפחה איבדה את כל רכושה ומתגוררת בשכירות תמורת 7,500 ₪. הנאשם עובד כיום כשכיר ומשתכר 12,500 ₪ לחודש. עוד ציין קיומה של מגבלה רפואית לרעיית הנאשם אשר משפיעה על כושר השתכרותה ותפקודה בבית ובטיפול בביתה הקטינה והציג מסמכים רפואיים. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וחסך את זמנו של בית המשפט. באשר לת/1, הרישום הפלילי של הנאשם, ציין כי הנאשם הורשע בעבירה משהעסיק עובד זר שנתפס עם ויזת עבודה מזויפת וביקש כי לא תינתן להרשעה משמעות.

17. לאור כל המפורט עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתחם ואף להסתפק בענישה צופה פני עתיד. בנוגע לקנס, נוכח מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו עתר כי יושת קנס בן אלפי שקלים בלבד בפריסה לתשלומים.

דבר הנאשם

18. הנאשם לא הוסיף על דברי בא כוחו.

תמצית טיעוני המאשימה בת"פ 5636-07-15

19. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים והאינטרס הציבורי שלצדם. בקשר לעבירה של אי העברת ניכויים, ציינה כי טמונה בה חומרה נוספת, שכן הנאשמים משמשים כנאמני המדינה בהקשר זה. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שמרבית המחדלים מושא כתב האישום הוסרו, כך שדוחות הנאשמת בשנים 2012-2013 הוגשו אך חוב הניכויים לא שולם, שסכומי העדכני כולל ריבית והצמדה עומד כיום על 44,038 ₪. ב"כ המאשימה עתרה כי יקבע מתחם ביחס לכל עבירה של אי הגשת דו"ח כאירוע בין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל לצד קנס במתחם שבין 8,500 ₪ ל-29,200 ₪. באשר לעבירות הניכויים, עתרה כי יקבע מתחם בגין כל עבירה כאירוע בין מאסר על תנאי לשבעה חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירות אלה, והגם שהמחדלים לא הוסרו, ביקשה כי הענישה תהיה ברף התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, כך שיגזרו על הנאשמים מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע העבירה, וקנס שבין עשרה אחוז מסכום הקרן לבין סכום הקנס הקבוע בסעיף 61 (א) (3) לחוק העונשין, תשל"ז 1977. בנוסף, הסכימה כי ככל שיגזר עונש של עבודות שירות על הנאשם, ירוצה זה בחופף לעונש עבודות שירות שיגזר, ככל שיגזר, בת"פ 5451-07-15. ב"כ המאשימה הגישה את 1/ת, הרישום הפלילי של הנאשם.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם בת"פ 5636-07-15

20. ב"כ הנאשם הפנה להסרת המחדל בכל הנוגע לדוחות מושא כתב האישום. באשר למחדל הניכויים ציין, כי המדובר בסכום נמוך בסך 28,000 ₪ במונחי קרן ובסכום זה לא נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות. עוד הבהיר ביחס לעבירות הניכויים, כי צ'קים שניתנו בפרישה עתידית על ידי הנאשמים לתשלום סכום הניכויים חזרו בשל כניסתה של החברה לפירוק בשנת 2014, וציין שבקשת הפירוק הוגשה בחודש ספטמבר 2014 סמוך למועד ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם ציין, כי אין המדובר במי שביצע עבירות במרמה. עוד הגיש את 1/ת, הכולל מכתב מאת רוה"ח בשנים 2012-2014. על פי דוחותיה הכספיים של הנאשמת אשר הוגשו לרשות המיסים, היו לנאשמת הפסדים. בנוסף, על פי המכתב, ובהתאם לפלט שע"מ מיום 9.1.18 אשר צורף לו, שילמה החברה מקדמות בסך 392,896 ₪ לשנים אלו, וצפוי לה החזר ממס הכנסה בסכומים אלה. ב"כ הנאשם אף הפנה לכך שגם בשנים 2010-2011 היו לנאשמת החזרי מס, אך אלה עוכבו.

21. ב"כ הנאשם שב ופירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן הנסיבות הכלכליות ומצבה הבריאותי של רעייתו. במקרה דנן, עתר כי יגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד לצד קנס מתון בנסיבותיו של הנאשם, ואף טען כנגד טענת המאשימה לקנס גבוה, ובהתאם לקנס המנהלי. עם סיום טיעוניו של הסינגור הוסיף המנהל המיוחד של הנאשמת שנכח באולם, כי מונה על מנת לבדוק האם ניתן להגיש את דוחות הנאשמת רטרואקטיבית, כשהקופה ריקה, ואף ציין כי הנאשם עשה כל מאמץ לאתר צדדי ג' למימון עלויות הגשת הדוחות, שיתף פעולה באופן מלא, ובעקבות כלל פעולות אלה הוגשו בסופו של יום הדוחות לשנים 2012-2013 כאמור.

דבר הנאשם

22. הנאשם לא הוסיף על הדברים.

מתחם העונש

23. בפתח הדיון בעניין מתחם העונש ההולם וביחס לת"פ 5451-07-15 אבהיר כי בניגוד לנטען על ידי הסנגור, אינני מוצאת שבהסדר הטיעון הסכימו הצדדים על "מתחם ענישה" שבין 0-6 חודשי מאסר. מהצגת הסדר הטיעון כמו גם מטיעוניה לעונש של ב"כ המאשימה (שם טענה למתחם ענישה שבין 4-9 חודשי מאסר) עולה בבירור כי הסכמת הצדדים נגעה לטווח ענישה מוסכם בשונה מהסכמה למתחם ענישה כהגדרתו על פי תיקון 113 לחוק העונשין. על פי הסדר הטיעון אשר הוצג בפניי, הגבילה עצמה המאשימה לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעוד הסנגור חופשי בטיעונו. ברע"פ 957/16 סלטאן נ' מדינת ישראל (16.4.2018) חזר והבהיר השופט שהם כי אין מניעה לקבוע מתחם עונש הולם גם כאשר הוסכם בין הצדדים על טווח ענישה. באותו עניין דחה השופט שהם את הטענה לפיה שגה בית משפט השלום עת קבע מתחם ענישה מחמיר יותר מטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים. השופט שהם קבע כי מקום בו הסכימו הצדדים לטווח ענישה, רשאי בית המשפט לקבוע מתחם ענישה ולאחר מכן, לבחון את טווח הענישה המוסכם לפי אמות המידה המקובלות והשיקולים הרלבנטיים לבחינת הסדר טיעון. כך אעשה במקרה זה.

24. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות מס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק/נישום עליו מבוססת שיטת המס, שיפעל על פי חוק, ידווח דיווחי אמת וישלם את המס הנובע או המתחייב מדיווחיו, ככל שכזה מתחייב. עוד יש לזכור כשבעבירות מע"מ עסקינן, הנאשמים הם צינור ושלוח של הרשות לצורך העברת הכספים אליה, וכך גם בקשר לעבירות הניכויים. נקבע לא אחת כי המבצעים עבירה מסוג זה מפרים ברגל גסה את האמון שניתן בהם, ואף נקבע כי עבירות אלה נושקות לעבירה של גניבה בידי מורשה (רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.8.2008), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (9.12.2001), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים בסוג העבירות בהן הורשעו הנאשמים, וציינו כי בסוג זה של העבירות יש ליתן בכורה לאינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות (רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013)).

25. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות, בת"פ 5451-07-15 המדובר ב - 26 עבירות אשר בוצעו על פני כ- שנתיים וחצי. הנאשמים הוציאו חשבוניות מס אך לא שילמו את המס הגלום בהן בשנים 2013-2014. הנאשמים אף הגישו דוחות תקופתיים הכוללים ידיעות שאינן נכונות בכך לא דיווחו על החשבוניות אלה בדיווחיה של הנאשמת, בלא הסבר סביר. סכום המס הנובע מחשבוניות אלה הוא בסך 37,645 ₪. בנוסף, משך כשנתיים וחצי, ניכו הנאשמים מס תשומות ללא מסמכים, בדוחות תקופתיים שהגישו על שם הנאשמת. גם בכך ביצעו עבירות של הגשת דוחות תקופתיים ללא הסבר סביר, ואף בסכום משמעותי העומד על סך של 320,150 ₪. אין ספק כי נתונים אלה מלמדים על התנהלות שיטתית של הנאשמים בביצוע העבירות ועל פגיעה ממשית בערכים המוגנים מביצוען.

26. אמנם העבירות בהן הורשעו הנאשמים כלולות בסעיף 117(א) לחוק והעונש לצדן הוא שנת מאסר. יחד עם זאת, עבירות אלה, בשל אופיין, קלות מאוד לביצוע וגילויין קשה, וקיים בהן מוטיב של הטעיה. נקבע לא אחת כי עבירות אלה מצויות בתווך שבין עבירות אי הדיווח לבין עבירות המרמה והמטרה מבחינת חומרתן (ראו בהקשר זה: עפ"ג (חי') 31182-04-14 פיקהולץ נ' רשות המסים (22.04.2014) ות.פ. 50016-05-12 כ.ר.א.מ נ' מדינת ישראל (8.5.2016)).

27. לצד זאת ובמסגרת שקילת הנסיבות יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים תעדו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת את העסקאות והתשומות שהיו לנאשמת בצורה נכונה. עובדה זו מקהה במעט את חומרת המעשים. אמנם שיטת המס מבוססת על האמון הניתן בעוסק והרשות איננה יכולה ואף איננה מבצעת ביקורת לכלל העוסקים הרשומים ברגע נתון, כך שלא ניתן לומר כי עצם הרישום בספרים מלמד כי אין כל מוטיב של הסתרה במעשי הנאשמים. יחד עם זאת, הרישום הנכון בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת מאפשר גילוי העבירות בקלות מקום בו נבדקים הספרים. מקרים רבים בהם מבוצעות עבירות דומות, נמנעים עוסקים מרישום נכון בספרים. על כן, בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, תינתן משמעות מסוימת לקולא למפורט לעיל.

28. בנוסף, מעיון בנספחי כתב האישום עולה כי לצד אי הדיווח על מלוא העסקאות, או הדיווח ביתר על מס תשומות, ללא מסמכים בדיווחים התקופתיים, קיימות תקופות דיווח בהן דווח ושולם מס עסקאות גבוה מזה אשר התחייב מהעסקאות אשר בוצעו באותה תקופה. (ראו נספח א' לכתב האישום המתוקן, לדוגמא תקופות דיווח: 7/13-10/13). בנוסף, קיימות תקופות דיווח, בעיקר בשנת 2012, בהן נדרש על ידי הנאשמים מס תשומות בסכום נמוך מזה לו הייתה הנאשמת זכאית באותה התקופה (ראו נספח ב' לכתב האישום המתוקן, לדוגמא תקופת דיווח: 10/12, 9/12, 3/12). גם לעובדה זו משמעות ממתנת מסוימת. דומה כי גם המאשימה סברה כך, שכן כפי שצינה ב"כ המאשימה בעצמה בהגינותה, על אף המעשים אשר יוחסו לנאשמים, מצאה המאשימה להאשימם בעבירות על פי סעיף 117(א) לחוק, מסוג עוון, שאין לצידן כוונה להתחמק מתשלום מס.

29. במקרה דנן, ביחס לת"פ 5451-07-15, ומשהצדדים לא טענו אחרת, אתייחס לכלל העבירות כאל אירוע אחד. בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות אשר בוצעו, השיטתיות בביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. באופן רגיל, וודאי מקום בו נקבע מתחם אחד למספר לא מבוטל של עבירות מהסוג הנדון, שחומרה נוספת לצדן כמפורט לעיל, ובסכומים ממשיים, יש לקבוע מתחם אשר בתחתיתו ענישה קונקרטית בדמות תקופת מאסר, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ועד לתקופת מאסר משמעותית מאחורי סורג ובריח, בהתאם לנסיבות. באופן רגיל, משהמדובר בביצוע שיטתי של עבירות ובסכומים משמעותיים, נגזרים על נאשמים עונשי מאסר לתקופה משמעותית, לעיתים לריצוי בעבודות שירות.

בת.פ. 54344-03-14 מדינת ישראל נ' ארונוביץ (26.10.15) ועפ"ג 66050-11-15 ארונוביץ נ' מדינת ישראל (04.04.2016), אישר בית המשפט המחוזי את מתחם עונש המאסר אשר נקבע לעבירות מהסוג הנדון, בין מאסר למספר חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. סכום המחדל בגין ביצוע של עבירות מהסוג הנדון לצד עבירות נוספות לפי סעיף 117(א) לחוק עמד על סך של 907,000 ₪ ולאחר הסרת חלקו נותר סך של 600,000 ₪ שלא הוסר בשלב הערעור. על הנאשם נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה

נלוות. בערעור הופחת עונש המאסר ל-7 חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות בכך שבין שלב גזר הדין לערעור הוסר סכום מסוים מהמחדל.

בת"פ 63211-10-15 **מע"מ ת"א 3 נ' פודרה בע"מ ואח'** (12.06.2017) הרשעתי את נאשם על פי הודאתו ב-8 עבירות שעניינן הגשת דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר, על פי סעיף 117(א)(3) לחוק ו-37 עבירות לפיהן לא הוציאו הנאשמים חשבוניות שהיה עליהם להוציאן, על פי סעיף 117(א)(13) לחוק. הנאשם לא הסיר את המחדל בסך 111,234 ₪. גזרתי על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪. בהסכמת המאשימה, הקלה ערכאת הערעור בעונשו של הנאשם, בין היתר בשל גילו, מצבו הרפואי ונסיבות נוספות, והעמידה את עונש המאסר על 3 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות (עפ"ג 5856-09-17 **סמיירה נ' מדינת ישראל** (5.2.2018)).

בת"פ 37732-02-15 **מע"מ ת"א נ" משעלי** (25.9.2017) דובר בביצוע עבירות דומות לאלה שבתיק הנדון לצד 7 עבירות של אי הגשת דוחות. בנוסף, הנאשם לא הוציא חשבוניות בגין עסקאות שביצע ולא דיווח או שילם את המס הנובע מהן. סכום המחדל עמד על סך של 218,000 ₪ אשר לא הוסר. על הנאשם נגזרו על ידי 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, בשים לב לגילו הצעיר, לתסקיר לעונש שהתקבל בעניינו ויתר הנסיבות.

ראו גם עפ"ג 31182-04-14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (22.05.14), רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (17.08.2014) וקביעות בית המשפט שם ביחס למתחם הענישה. באותו מקרה הושת על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

30. לאחר שקילת כל המפורט לעיל, בראי העובדה שבמקרה זה נקבעו כלל העבירות בת"פ 5451-07-15 כאירוע, בשים לב אף לנסיבות ביצוע העבירות אשר פורטו בהרחבה לעיל, מצאתי להעמיד את מתחם העונש בין תקופת מאסר בת חודשיים אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל כבקשת המאשימה, לצד קנס, מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות. מתחם זה אף כולל בתוכו את העונש אליו הגבילה עצמה המאשימה במסגרת הסדר הטיעון, בן 6 חודשים לריצוי בפועל.

31. לענין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כאשר הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם על אף שלא גובו במסמכים פרט לתלוש המשכורת של אשתו של הנאשם (נ/6). כך שקלתי את העובדה שנאשם עובד היום כשכיר, משתכר 12,500 ₪, משלם שכירות בסך 7,500 ₪. כן שקלתי את העובדה שהנאשמת קרסה ונמצאת בהליכי פש"ר והנאשם ורעייתו משלמים סך של 1,000 ₪ לחודש לאחר שהוכרזו כפושטי רגל. לאחר כל זאת מצאתי להעמיד את מתחם הקנס הכולל ביחס לת"פ 5451-07-15 בין 10,000 ₪ - 30,000 ₪.

32. באשר לת"פ 5636-07-15, ולנסיבות ביצוע של העבירות שם, הגם שקשיים כלכליים אינם מהווים צידוק לביצוע

עבירות, קיימת משמעות מסוימת לקולא בעובדה שעבירות הניכויים בוצעו במהלך שנת 2014 בסמוך מאוד לקריסת הנאשמים ובסכום שאינו משמעותי (28,998 ₪). יש לתת את הדעת לטענת הסניגור לפיה צ'קים שניתנו לרשות המיסים בפרשה בגין סכומי הניכויים חזרו בעקבות קריסת הנאשמת. באשר לעבירות שעניינן אי הגשת הדוחות, כפי שצינה ב"כ המאשימה, מחזורי הנאשמת באותם השנים אינם נמוכים. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שעל פי נ/1, מכתב רוה"ח, הוכנו דוחות כספיים לנאשמת לשנים הרלבנטיות, ואלה אף הוגשו לרשות המיסים, כפי שאף אישרה ב"כ המאשימה עצמה. על פי הדוחות הכספיים שהוכנו, היו לנאשמת הפסדים בשנים אלה חרף המחזורים הגבוהים ורוה"ח אף מציין כי על בסיס הנתונים צפוי לנאשמת החזר ממס הכנסה בסך 392,896 ₪. לאחר בחינת הנסיבות הללו, סבורי כי ביחס לתיק זה, המדובר בעבירות שנמצאות ברף שאינו גבוה מבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

33. באשר לענישה הנוהגת בעבירות אי הגשת דו"ח במועד, כמו גם עבירות הניכויים, מעין בפסיקה עולה כי מדיניות הענישה מושפעת מהשיטתיות שבמעשים והיקפם ומהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל. בחלק מהמקרים כאשר מדובר באי דיווח שיטתי או בהיקף ניכר, נקבע הרף התחתון של המתחם לריצוי בעבודות שירות, והעליון מאסר ממשי לתקופה שאינה מבוטלת (ראו עניין יצחקיאן, וכן רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014)). לצד זאת, קיימים מקרים בהם פעמים רבות, אף בהסכמת המאשימה, נקבע מתחם ענישה הכולל מאסר מותנה ברף התחתון.

34. באשר לענישה הקונקרטית, ניתן ללמוד כי באופן רגיל הענישה מוחשית וכוללת אף עונשי מאסר מאחורי סורג וברח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים, כאשר מדובר בעבירות שנעברו בשיטתיות ובסכומים גבוהים (ראו עניין יצחקיאן, מולדובן, רע"פ 288/13 אלחלאווה נ' מדינת ישראל (14.1.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (8.5.2014), רע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (27.2.2011)). לעיתים במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים בהם הוסרו המחדלים באופן חלקי, גזרו בית המשפט עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס. יחד עם זאת, מקרים בהם דובר בהסרת מחדל מלאה או נסיבות מיוחדות, נוהג בית המשפט לעיתים אף בהסכמת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם למאסר על תנאי לצד ענישה כספית.

35. ב"כ המאשימה עתרה כי אקבע כל עבירה כאירוע. בדרך כלל בסוג זה של עבירות, כך נוהג בית המשפט (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014)). ב"כ הנאשם לא טען בהקשר זה. בנסיבות המקרה הנדון ואף בהתאם למבחן הקשר ההדוק, מצאתי כי כל עבירה של אי הגשת דו"ח תהווה אירוע נפרד, כשהמתחם לכל אירוע הוא בין מאסר על תנאי לבין שמונה חודשי מאסר כעתירת המאשימה. כלל עבירות הניכויים, לאור נסיבותיהן והרצף בו בוצעו, יקבעו יחדיו כאירוע אחד, והמתחם בעניינם בין מאסר על תנאי לבין עשרה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה כספית.

36. באשר למתחם הקנס, בראי השיקולים שיש לשקול, ותוך שקילת מצבו הכלכלי והאישי של הנאשם, כפי שפירטתי בקשר לת"פ 5451-07-15, מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 5,000 ל-15,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות:

37. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים והצדדים אף לא טענו בהקשר זה. באשר לת"פ 5451-07-15, הנאשם אכן הודה, למרות שבתחילת ההליך היו בפיו טענות כנגד כתב האישום וחסך זמן שיפוטי. בנוסף, כתב האישום המקורי שהוגש תוקן באופן משמעותי במסגרת הסדר הטיעון, כך שחלף ביצוע עבירות משנת 2010 צומצמה תקופת ביצוען לשנים 2012-2014. מספר העבירות שבוצעו תוקן באופן משמעותי וכך גם סכום המחדל, העומד על סך של 357,795 ₪ חלף סך של 819,122 ₪. הנאשם היה בעליה ומנהלה של הנאשמת מאז שנת 2003 ועד למועד ביצוע העבירות, לא בוצעו על ידו עבירות מהסוג הנדון. כל אלה יזקפו לזכותו. מנגד, כפי שעולה מת/1 לחובת הנאשם הרשעה קודמת בביצוע עבירת קבלת דבר במרמה משנת 2013 (ביצוע העבירה בשנת 2010) בגינה הוטל עליו קנס בסך 20,000. לדבריי בא כוחו, המדובר בעבירה אשר בוצעה במסגרת פעילותו בחברה הנאשמת ונוגעת לזיהוי מזויפת של אחד העובדים. נראה כי הרשעתו הקודמת לא הרתיעה את הנאשם מביצוע עבירות. גם אם אופיין של העבירות שונה במידת מה, ניתן ללמוד מכך על חשיבות ענישה ממשית בעניינו.

38. באשר לת"פ 5636-07-15, גם כאן הודה הנאשם וחסך בזמן שיפוטי, ואף נטל אחריות למעשים.

39. הנאשם כאמור יליד שנת 1970, נשוי ואב לשלושה. אחת מבנותיו קטינה. רעייתו של הנאשם סובלת מבעיה רפואית המקשה עליה להשתכר ואף מקשה עליה את הטיפול בביתם בת ה-7. ברי כי כל עונש מאסר שיושת עליו יפגע גם בבני משפחתו. גם עובדות אלה יבואו בחשבון בעת גזירת הדין. הנאשם ואשתו הוכרזו כפושטי רגל ומדבריו של ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם איבד את כל נכסיו. הנאשם כאמור עובד כיום כשכיר, הנאשמת אשר הייתה בבעלותו וניהולו קרסה, והוא משתכר סך של 12,500 ₪, גר בשכירות תמורת 7,500 ₪, ומשלם יחד עם רעייתו סך של 2,000 ₪ לחודש במסגרת הליכי פשיטת הרגל.

40. ביחס לת"פ 5451-07-15, נתתי דעתי לטענות הסנגור בדבר חלקו של מנהל החשבונות בביצוע העבירות, היותו המבצע העיקרי שלהן, וטענותיו כנגד כך שלא הוגש כנגדו כתב אישום. לטענתו, על האמור להשפיע לקולא בעת גזירת דינו של הנאשם, כסוג של טענה לאכיפה בררנית והגנה מן הצדק. לאחר בחינת הנסיבות ובכללן נ/4, עדותו של מנהל החשבונות בחקירה, אשר הוגשה בהסכמה, אינני רואה עין בעין עמו. עיון בנ/4 מלמד כי הנאשם נהג להעביר אל מנהל החשבונות את חומר הנהלת החשבונות של הנאשמת, לא באופן שוטף, וכי הדיווח התקופתי לרשות המסים נעשה על פי דיווח טלפוני של הנאשם אליו. מנהל החשבונות נהג להכין את הדוחות ולמלא את הצ'קים שהפקיד הנאשם בידיו בהתאם לסכום התשלומות והעסקאות שמסר לו הנאשם. עוד עולה כי הנאשם נהג להביא את חומר הנהלת החשבונות למנהל החשבונות לאחר הדיווח וזה היה מקלידו לספרים בדיעבד. בסוף השנה נהג מנהל החשבונות לערוך התאמה לצרכי מע"מ ולהגיש דוחות מתקנים. בעדותו הדגיש מנהל החשבונות כי הבהיר לנאשם שהנאשם אינו פועל באופן נכון מול רשות המסים, עניין הגורר צורך בדוחות מתקנים, אשר אף לא שולמו מאחר ולא היה לנאשם כסף על מנת לשלמם.

41. מהמפורט לעיל עולה באופן ברור כי מבצע העבירות הוא הנאשם, בניגוד לטענת הסנגור לפיה המבצע העיקרי של העבירות הוא מנהל החשבונות. בנסיבות המתוארות אינני מוצאת כל נפקות לעובדה שמי שמילא בפועל את הנתונים על גבי הדוחות, בספרים או רשם את הצ'ק הוא מנהל החשבונות, מקום בו הנאשם הוא זה אשר מסר את הנתונים, היה המוציא והמביא, וזה שהרוויח כלכלית מביצוע העבירות ואף הוזרז על ידי מנהל החשבונות כי אינו פועל

כחוק. יש טעם בטענת הסנגור בדבר תפקידו החשוב של מנהל חשבונות, המלווה עוסק במילוי חובותיו כלפי רשות המסים. במקרים מתאימים ניתן ואף ראוי לשקול סנקציות כנגד אלה אשר אינם ממלאים תפקיד חשוב זה כנדרש ועל פי חוק. בנסיבות מקרה זה, אינני סבורה שניתן לקבוע כי מנהל החשבונות "יכול היה למנוע את ביצוע העבירות" כדברי ב"כ הנאשם. עוד אינני מוצאת כי היה מקום להעמידו לדין בגין ביצוע עבירות. לבד מהעובדה שוודאי שאין מקום לקביעה פוזיטיבית כאמור על ידי מקום בו מלוא היריעה העובדתית לא נפרשה בפני משהגיעו הצדדים להסדר טיעון, גם הנתונים שהוצגו לפני אינם כאלה המביאים אותי למסקנה כאמור. יתרה מכך, וודאי שאין מקום להשוות בין תפקידו ופועלו של הנאשם בביצוע העבירות לתפקידו ומעשיו של מנהל החשבונות. בנסיבות אלה אינני מוצאת כי יש מקום להקלה בעונשו של הנאשם משלא הואשם מנהל החשבונות מטעמי הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית כפי שטען הסנגור.

42. בעת גזירת הדין בתוך המתחם יש לתת את הדעת גם לסוגיית הסרת המחדלים. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה והיא מבטאת חרטה אמיתית והפנמה ואף מביאה לתיקון מסוים של הפגיעה בערך המוגן שנפגע ולתיקון הנזק (ר' רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). ביחס לת"פ 5451-07-15 שקלתי את טענות הסנגור בדבר העדר יכולת של הנאשם לפעול להסרת המחדלים נוכח היותו פושט רגל לצד הליכי הפירוק של הנאשמת. מבלי להקל ראש בקושי הברור של הנאשם במצבו הכלכלי ובמצבה של הנאשמת, אין בעניין זה כדי להצדיק את אי הסרת המחדל על ידו או כדי ליתן לו את ההקלה הניתנת למי שפועל להסרת מחדלים (לעיתים אף באמצעות צדדי ג') במצב דומה. יש לזכור כי העבירות בוצעו משך כשנתיים וחצי על ידי הנאשמים, בתקופה בה הייתה הנאשמת פעילה, והנאשם יכול היה לפעול באופן אקטיבי באותה התקופה להסרת המחדל, אך לא עשה כן. לצד האמור, מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם לפיה יש להתחשב במאמציו של הנאשם במהלך תקופת ניהול התיק, לנסות ולהסיר מחדלים, שכירת שירותי רואה חשבון באמצעות אחרים והגשת דוחות שנתיים חסרים למס הכנסה לפיהם מגיעים לנאשמת החזרים. פעולות אלה של הנאשם ישקלו לקולא במידה מסוימת, אך וודאי שאין בהן כדי לזכות בהקלה הרבה הניתנת למי שמסיר מחדליו הלכה למעשה. באשר לת"פ 5636-07-15 בעקבות ניסיונותיו האקטיביים להסרת מחדלים ובין היתר פעולותיו למינוי מנהל מיוחד לצורך הגשת דו"חות ואיתור צדדי ג' אשר יממנו את עלות הגשת הדו"חות - הוסר בסופו של יום המחדל הנוגע לאי הגשת דו"חות במועד. המפורט יישקל לקולא במסגרת שיקולי הענישה, תוך שיש לזכור את מחדל הניכויים של הוסר, הגם שסכומם אינו גבוה ועומד על 28,998 ₪ במונחי קרן.

43. באשר לטענת ב"כ הנאשם במסגרת ת"פ 5451-07-15 בדבר יתרות הזכות (החזרים) לנאשמת כתוצאה מתשלום מקדמות למס הכנסה ומשמעותם. אין חולק, אף לדעת הסנגור, כי לא ניתן ליחס סכומים אלה כהסרת מחדל. עיון במצבי החשבון אשר הוגשו מלמדים על קיומן של יתרות זכות לצד חובות נוספים. בנסיבות אלה, לקיומן של יתרות הזכות משמעות מוגבלת. טענותיו של הסנגור לפיהן חלק מההחזרים עוכבו שלא כדין, ולו היו משוחררים במועד היו מתקזזים אל מול החובות למע"מ, נטענה ללא כל אסמכתא ואין בידי הנתונים והכלים לקבוע ממצאים שבעובדה בעניין. בנוסף, לא ברורה מידת ההשפעה שהיתה לדברים על המחדלים מושא כתב האישום. בנסיבות אלה, יינתן משקל מסוים ומועט לטענת הסנגור לפיה, בסופו של יום ונוכח אותם החזרים, ישנם סכומי כסף אשר שולמו ביתר על ידי הנאשמת והמצויים בידי רשות המסים.

44. באשר לת"פ 5451-07-15 הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון שבטווח העליון עומד על מאסר בן 6 חודשים בפועל בעוד הסנגור חופשי בטיעונו. בנסיבות המפורטות לעיל, מצאתי לאמץ את ההסדר אשר נראה לי מאוזן וראוי, כך שעונש המאסר עליו הסכימו הצדדים יקבע בתוך הטווח המוסכם. אינני מוצאת להיעתר לעתירת הסנגור לגזור על

הנאשם ענישה ברף התחתון של הטווח עליו הסכימו הצדדים, בראי כל המפורט לעיל והצורך בענישה מרתיעה וקונקרטי לנאשם. מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה נכון במקרה זה לגזור על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר, ולטעמי המדובר בעונש הולם בנסיבות העניין. יחד עם זאת, בראי כלל המפורט לעיל ואף העונש לו הסכימה המאשימה, אינני מוצאת כי האינטרס הציבורי ושיקולי הענישה מחייבים את שליחתו של הנאשם, אשר מעולם לא ריצה עונש מאסר, לריצוי העונש בבית המאסר. עוד יש לזכור כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי העונש בעבודות שירות וכן לזכור את הצפיפות הידועה בבתי המאסר. (ראו בהקשר זה גם: דין וחשבון בראשות כבוד השופטת דורנר אשר פורסם בנובמבר 2015 (להלן: "דוח דורנר") וכן **הצעת חוק העונשין (נשיאת מאסר בעבודות שירות - הוראת שעה)**, התשע"ז - 2016. בנסיבות אלה, בראי הענישה הנוהגת וכלל שיקולי הענישה, מצאתי להורות כי עונש המאסר בן ה- 6 חודשים אשר ייגזר על הנאשם, ירוצה בעבודות שירות.

45. באשר לת"פ 5636-07-15 ובראי כל המפורט לעיל, לאור העובדה שבעניין זה המדובר בביצוע עבירות של אי הגשת דו"חות לצד עבירות ניכויים, לאור אי הסרת המחדל המלאה, אך תוך התחשבות בהסרת המחדלים שבוצעה, לצד עברו הפלילי של הנאשם ויתר הנסיבות, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. לאור הסכמת המאשימה לחפיפה מלאה של עונש זה עם עונש שייגזר בתיק השני, אני גוזרת על הנאשמים בשני התיקים אשר אוחדו את העונשים הבאים:

לנאשם 2 : מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בבית אבות משען נאות אביבים, ברודצקי 68, תל אביב. הנאשם יתייצב ביום 2.9.18 שעה 8:00 (בהסכמת הצדדים) במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון או פשע על פי חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה.

לנאשם 2 קנס בסך 20,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1/6/18**, לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת 1 קנס סמלי על סך 1 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

המזכירות תסרוק עותק מגזר הדין לת"פ 5636-07-15 משגזר הדין ניתן במאוחד בשני התיקים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ח, 17 מאי 2018, במעמד הצדדים.